

Motion till riksdagen 2009/10:A315

av **Isabella Jernbeck (m)**

Lagen om anställningsskydd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om lagen om anställningsskydd (LAS).

Motivering

Finanskrisen och lågkonjunkturen i Sverige har bland annat som följd att vi får en allt mindre rörlig arbetsmarknad. Till del beror detta på bristande arbetskraftsbehov inom vissa sektorer, men till del beror det också på den nuvarande utformningen av arbetsrätten.

Lagen om anställningsskydd (LAS) har i dagens arbetsmarknad två starka konsekvenser. För det första gör utformningen av lagen att färre företag vågar nyanställa arbetskraft. Många företag är i olika tider osäkra om framtida tillväxt och lönsamhet och önskar därför inte hamna i en arbetsrättslig problematik kring eventuella uppsägningar. För det andra innebär lagen att individuella arbetstagare blir allt mindre benägna att söka nya jobb, dels eftersom de ofta sitter relativt tryggt på sin nuvarande plats (med lagen som stöd), och dels eftersom färre företag då nyanställer. Följden av både dessa resultat blir en mindre rörlig arbetsmarknad, vilket i sin tur hindrar företag från att växa samtidigt som det pressar ner arbetstagarnas löner.

Värst drabbade av LAS är de unga. Lagen om anställningsskydd gör att många ungdomar har svårt att ens få in en fot på nuvarande arbetsmarknad. Alliansregeringen tar ungdomsutaförskapet på allvar och agerar kraftfullt. En halvering av arbetsgivaravgifter för unga mellan 19 och 24 år trädde i kraft 2007, och nya satsningar innebär en arbetsgivaravgift på 15,74 procent för alla ungdomar upp till 26 års ålder. Tanken är rätt, likaså åtgärderna.

Ingen människa kan påbörja ett nytt jobb och bidra med allt från första dagen, och arbetsgivare måste ofta ägna både tid och pengar åt att introducera en ny medarbetare. Väger man upp sådana kostnader med sänkta arbetsgivar-

Fel! Okänt namn på

avgifter för ungdomar skapas en morot för att vilja anställa just dem. Att våra unga dessutom oftast är mer angelägna att skyndsamt lära sig sin nya roll och anpassa sig till arbetets krav och karaktär gör det ännu attraktivare. Vill man ytterligare stärka ungdomarnas ställning och attraktionskraft på arbetsmarknaden måste man även kunna påverka arbetsrätten.

Den nuvarande utformningen av arbetsrätten resulterar i en mindre rörlig arbetsmarknad med negativa konsekvenser för såväl tillväxt, företagsamhet som löner. Fortsatt god tillväxt i landet är beroende av en mer rörlig och flexibel arbetsmarknad. Därför bör möjligheterna utökas att på sikt se över lagen om anställningsskydd.

Stockholm den 25 september 2009

Isabella Jernbeck (m)